

Marika Blossfeldti "Kivikell".

Harri Respu fotod

Keha ja hing

Keha ja hinge muundumised

New Yorgi avangardtants Estonia Teatris

Täna on Estonia Teatri lava avangardtantsu päralt. Ohtu sisustavad kolm väga eriilmelist teost erineva stiiliga koreograafidelt.

Kolm koreograafiat, kolm nägemust.

Marika Blossfeldt (USA/Eesti) – visuaalselt haarav ja emotsionaalselt kaasahelisev.

Bill Young (USA) – puhta füüsilise impulsi väljendusjõud.

Andy Wong (USA/Hongkong) – melanhoolia ühendatud transsendentaalse zen-budistliku hoiakuga.

"Mul on selle muusika järgi tantsides tunne, et tahaks ennast otsekui katki rebida. Muusika lööb ajudesse ja tekib soov end surnuks peksta," kirjeldab Estonia tantsija **Dmitri Hartsenko** oma emotsioone Bill Youngi lavaloo.

"Ma kõnnin väga palju laval, mul on väga palju aega mõelda. Ma tunnetan, kas energia voolab minust läbi või mitte," mõtiskleb **Irina Pähn** Marika Blossfeldti koreograafiast kõneldes.

Tantsuõhtuga, mida saab vaadata veel laupäeval ja järgmisel kolmapäeval, jätkatakse **Mai Murdmaa** initsiatiivil ja Marika Blossfeldti vahetalitusel avangardtantsu vahendamise projekti. Eesti-poolne repetiitor on **Saima Kranig**.

"Armastusest"

Ehk kõige balletilikum kolmest autorist on Andy Wong. Samas on ta oluliselt moderntantsust mõjutatud.

"Kõigest, mis mu silmad on näinud sind tahaksin näha veel; kõigest, mida olen ma puutunud sinu ihu tahaksin tunda veel," ütleb ta sissejuhatajaks **Pablo Neruda** sõnadega.

"Minu tänane etendus "Armastusest" kõneleb tunnetest ja inimestevahelistest suhe-

test. Mis pole jäävad, vaid pidevas liikumises ja muutumises. See teema on mõistev igäihele maakera mis tahes paigas," põhjendab Andy Wong.

Oma teemat mõtestama valis ta esialgu **Edith Piafi** armastuslaulud. Siin, Eestis avastas endale **Raimond Valgre** muusika.

"Fault"

"Vaadake minu tantsu nii, nagu kuulaksite muusikat. Ärge otsige sellest jutustust. Kui see äratab teis kujutelmi, tundeid ja mõtteid, siis oleme üksteist mõistnud," ütleb Bill Young, kelle tantsu pealkirja võiks tõlkida kui viga, puudust, nõrkust; ka eksimust, süüd, pattu. Või hoopis jäljekaotust, nihet?

Nii või teisiti – olulisimaks peab autor kirge. Luues ei mõtle ta teemale, sellest tähtsamad on tantsijate füüsilistel kontaktidel ja puudutustel põhinevad improvisatsioonid. Pidades oma tantsu muusikaks, loob ta esialgu

muusikata – inimese keha rütmi kuulata. Muusika lisatakse liikumisele hiljem.

"Kivikell"

Marika Blossfeldti etenduses mängib peaosas aeg. Tema igavikulist loomust sümboliseerivad kivid ja tsüklilist olemust spiraal. Kivid – kõik ehtsad 350 maakivi korjasid tantsijad Rohuneeme tipust. Pärast tantsuõhtuid viivad need ehk sinna tagasi.

Aeg on Marika Blossfeldtile subjektiivne kogemus. Elu kulgeb kui spiraali mööda liikudes, sündmuste algus ja lõpp sõlmuvad ühes punktis, ja kõik see on kooskõlas naise olemusega. Mehe olemus seevastu seostub üksteisele järgnevate kordumatute sündmustega.

Naistantsijad elavad läbi aegade arenguid, konflikte, otsinguid. Igatsust leida täiuslikkus ja rahu.

Koos vaatajaga.

